

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางสู่ความยั่งยืนและการเป็นแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งเดียวอาเซียน” เป็นการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง เพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และเพื่อพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางสู่ความยั่งยืนและการเป็นแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งเดียวอาเซียน ทำการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง 4 จังหวัด คือจังหวัด กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคามและร้อยเอ็ด การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต แบบสนทนากลุ่ม และแบบประชุมเชิงปฏิบัติการ มีการเก็บรวบรวมข้อมูล เอกสาร และภาคสนามจากการสำรวจ สัมภาษณ์ สังเกต สนทนากลุ่มและประชุมเชิงปฏิบัติการ จากประชากรในแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากภาครัฐและภาคเอกชน

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาแหล่งท่องเที่ยว 3 ประเภทคือ แหล่งท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดได้แหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาดังนี้ จังหวัดกาฬสินธุ์ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 มีแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ พระธาตุยาคู เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดที่ 2.52 พิพิธภัณฑสถานเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางที่ 2.49 และเขื่อนลำปาวเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางที่ 2.31 จังหวัดขอนแก่น ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 มีแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ หมู่บ้านจุงจางเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดที่ 2.59 ปราสาทเป็ญน้อยเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดที่ 2.55 และอุทยานแห่งชาติภูผามานเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางที่ 2.41 จังหวัดมหาสารคามศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 มีแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ พระธาตุนาดูน เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านประวัติศาสตร์มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดที่ 2.63 วัดพุทธมิ่งเมืองเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านประวัติศาสตร์มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดที่ 2.56 และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าดูลำพัน เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางที่ 2.40 จังหวัดร้อยเอ็ดศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 มีแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ ศูนย์ทอผ้าไหมบ้านหวายหลิมเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดที่ 2.93 อุทยานห้ามล่าสัตว์ป่าถ้ำผาทิพย์เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย

ระดับมากที่สุด 2.84 และถูกกาสิงห์เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรมและด้านประวัติศาสตร์มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางที่ 2.27 สำหรับเส้นทางการท่องเที่ยวจะใช้ถนนเป็นเส้นทางหลักในการเดินทางของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง การเชื่อมต่อกับประเทศข้างเคียงจะมีจังหวัดขอนแก่น เป็นจังหวัดที่จะเชื่อมสู่ประเทศลาวทางเวียงจันทน์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นจังหวัดที่เชื่อมสู่ประเทศลาวทางสุวรรณเขต และจังหวัดร้อยเอ็ด เป็นจังหวัดที่เชื่อมสู่ประเทศกัมพูชาทางเสียมเรียบ

แนวทางการพัฒนาศักยภาพภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางสู่ความยั่งยืนและการเป็นแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งเดียวอาเซียน สรุปได้ ดังนี้ 1. สร้างองค์ความรู้ด้านฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ในด้านศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ประเพณี วิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์และศิลปกรรม 2. สร้างการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวโดยจัดเป็นกลุ่ม เช่น ด้านประวัติศาสตร์ ด้านกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นต้น 3. สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างความภูมิใจร่วมกันระหว่างประเทศ 4. สร้างเครือข่ายการเชื่อมโยงและถ่ายทอดความรู้ของแหล่งท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

คำสำคัญของการวิจัย

ศักยภาพ การท่องเที่ยว ประชาคมอาเซียน

ABSTRACT

The study of “ Enhancing the Capacity and Sustainable of Central North-eastern Region to ASEAN One Destination Tourist Place” This research aims to study tourism attraction in Northeast Central to study potential travel to the Northeast Central and to develop the tourism potential in the Northeast Central and sustainable as an ASEAN tourism destination. The study was in the northeast central in four provinces which was Kalasin Khonkan Mahasarakham and Roi-ed. . Research tools included survey forms, interview forms, observation forms, workgroup forms and workshops. Data were also collected from document analysis and from field research, interviews, observation, discussions and from workshops from the population in tourism attraction, travelers, government agencies and the private sector.

This research studied three types of tourist attractions the culture, the historical sights and natural and environment attractions. The analysis from all information had the tourism attraction to develop in 4 provinces. Kalasin province the potential of tourism as a whole was moderate the average was 2.49. The tourist attraction to develop in Kalasin province was Pratat Yaku, the tourism attraction in culture and historical the potential was high with 2.52 in average. Sirindhorn Museum, the tourism attraction in historical the potential was moderate with 2.49 in average. Lampow Damp, the tourism attraction in natural and environment the potential was moderate with 2.31 in average. Khonken province the potential of tourism as a whole was high the average was 2.52. The tourism attraction to develop in Khonken province was King Copra Village, the tourism attraction in culture the potential was high with 2.59 in average. Peaynoi Chateau, the tourism attraction in historical and natural and environment the potential was high with 2.55 in average. Phupaman National Park, the tourism attraction in natural and environment the potential was moderate with 2.41 in average. Mahasarakham province the potential of tourism as a whole was high the average was 2.51. The tourism attraction to develop in Mahasarakham province was Pratat Nadoon, the tourism attraction in culture and historical the potential was high with 2.63 in average. Phuddha Ming

Mueng, the tourism attraction in culture and historical tourism attraction in culture and historical the potential was high with 2.56 in average. Doolampan Hunting Wildlife Area, the tourism attraction in natural and environment the potential was moderate with 2.40 in average. Roi-ed province the potential of tourism as a whole was high the average was 2.56. The tourism attraction to develop in Roi-ed province was Whaileam Silk Center, the tourism attraction in culture the potential was high with 2.93 in average. Phatip Cave Hunting Wildlife area, the tourism attraction in natural and environment the potential was high with 2.84 in average. Kukasing Archeological, the tourism attraction in culture and historical the potential was moderate with 2.27 in average. The travel directions use main route for traveler to travel among Central Northeastern Region. The connection to neighbor country was 3 provinces Khonken was the way to Vientiane, Laos PDR, Kalasin was the way to Savannakhet, Lao PDR and Roi-ed was the way to Siem Reap, Cambodia.

The guideline to Enhance the Capacity and Sustainable of Central Northeastern Region to ASEAN One Destination Tourist Place summarized as follows

1. Build the knowledge base in the field of historical, traditions, cultural, ethnic groups and artistic.
2. Link tourism attraction by groups such as the history The ethnic groups, etc.
3. Economic and social cooperation between countries by creating a common international pride.
4. Networking links and knowledge of attraction Central Northeast with its neighbors.

Keyword

Capacity Tourism ASEAN Economic Community:AEC